

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: שומרק	שם פרטי: רחל
--------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: נחום	בלועזית Nahum	שם נעורים: נחום
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רקלה	בלועזית Rakella	מין: ז / י
מקום לידה (ישוב, מחוז): בנגאזי	בלועזית Bengazi	ארץ לידה: לוב
שם פרטי של האב: גדד	שם פרטי ושם נעורים של האם: נוסריה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מגורים קבוע לפני המלחמה: פיאצמוניציפו - בנגאזי	בלועזית Bengazi	ארץ המגורים: לוב
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): בנגאזי		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי? ג'אדו		
מקום השחרור: ג'אדו	תאריך השחרור: 1943	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? בנגאזי
מקומות/מחנות בדרך לארץ: טריפולי, רומא	שנת עליה: 1949	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): קמפדוליו

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

פיאצמוניציפּו הוא שם העיר בה גדלתי לפני המלחמה פירוש השם באיטלקית - גן וכשמה כך היתה, יפה ונחשבה לעיר מאוד טובה. לאבי הייתה חנות לתפירה ולו כ-6 עובדים. אמי נפטרה כאשר הייתי בת שנתיים וסבתי גידלה אותי.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

ב-1940, בהיותי בת שמונה, הגיעו הגרמנים ולקחו מהבית שלנו את כל הרכוש של משפחתי, תכשיטי זהב וכסף והחנות של אבי הוחרמה. אנחנו נלקחנו במשאית של בהמות. הגרמנים לא אפשרו לנו לקחת בגדים לדרך. הנסיעה היתה קשה מאוד, דחסו את כולנו ועמדנו כל הנסיעה. כאשר הגענו למחנה ג'אדו גילינו שסבי נפטר במהלך הנסיעה והצטערנו שלא הספקנו להיפרד ממנו. חיפשנו את גופתו אך לא מצאנו. המחנה היה באמצע המדבר. אני והאחים שלי ישנו באוהלים על הרצפה. חלינו בטיפוס, סבלנו מחום גבוה ומכינים. אחיי נפטרו ועד היום איני יודעת היכן קברו אותם במחנה. אנחנו, הבנות, נאלצנו כל פעם ללכת לקצה של המחנה באיזור ריק מאנשים בכדי להביא מים מן הבאר ולכבס. כל הליכה לשם היתה מלווה בפחד מערבים וגרמנים שיחטפו אותנו. באחת הפעמים, כאשר הגעתי לבאר, עמד בצמוד אליה גרמני שביקש שאני אכבס לו את הגרביים תמורת הלחמניות שבידו. הייתי מאוד רעבה ורצתי לבאר לכבס לו את הגרביים כאשר החזרתי לו את הגרביים רחוצות הוא סטר לי וצעק: "אין אוכל, לכו", ואנחנו כמובן ברחנו. לקראת סיום המלחמה ב-1943 החזירו אותנו מהמחנה לבנגאזי.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

חזרנו לבית שלנו וגילנו שהוא ריק וכל רכושנו נבזז.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'): בארץ הגענו למעברה בבאר יעקב, היה רעב ועוני, ואני נאלצתי לוותר על הלימודים והתחלתי לעבוד כאחות בראש העין.

ראיון: קרן גנץ

רמת גן. נובמבר 2009

עריכה: קרן אלמוג